

Durmuş Hocaoğlu

Eğitim’de İkinci Dil ve Etnik Fragmentasyon: IV

Yeniçağ., “Analiz” ., 15 Ekim 2007, Pazartesi., s.09
“Analiz” Sıra No: 579; 2007-094; Ekim-07

YENİÇAĞ

Türkçe’nin yanında, birtakım etnik dillerin ve tabiatıyla asıl olarak öncelikle Kürtçe’nin “eğitim ve öğretim kurumlarında Türk vatandaşlarına ana dilleri olarak okutulmasının ve öğretilmesinin” yolunun açılmasıyla başlayacak olan sürecin nihâyetinde, her türlü bedeli Türkler’in sırtından ödenerek, arslan gibi bir Kürdistan’ın çıkacağını görmüş bulunuyoruz. Bâzıları bunu, her şeye rağmen yine de, “*verdik de kurtulduk, vâkıa biraz küçüldük ama, hiç olmazsa bundan sonra Biz Türkler kendi-kendimizle başbaşa kalırız da rahat ederiz*” şeklinde bir düşünceyle, hayırhah bir netîce olarak takdîr edebilir. İlk nazarda yanlış değil gibi görünebilir; ama değil, hiç bile değil.

Yâni, herşeyden kurtulunmuş olmayacaktır, çünkü, yine buraya kadar getiren burada ve bu kadarlıkla da bırakmayacak ve “dahası gele” diyecektir: “Dahası gele; daha daha dahası.”

İmdi, denebilir ki “nedir bu, daha daha dahası?; daha ne olabilir?”

Şimdi de buna bakalım.

Bir kere, unutulmaması gereken husus, Türk topraklarından bir kısmının koparılmasıyla bir Kürdistan kurulurken, geriye kalan kısımlardaki Kürt nüfusunun Kürdistan’a gitmeyip Türkiye’de – yâni Kürdistan’ın çıkarılmasıyla elde edilen, küçültülerek *ekonomik boya indirgenmiş Türkiye’de* – yaşamağa devam edeceğidir. Zira, hiçbirisi zorla çıkarılamayacağı gibi – böyle bir irâde olsaydı, zâten Kürdistan’a mâni’ olurdu - onlar da kendi istekleriyle buraları terkedecek degillerdir; Allah aşkına, İstanbul ya da Bursa, Balıkesir dururken Hakkâri’ye kim gider? Bu vaziyette, çok kuvvetli ihtimâlle, *ekonomik ebaddaki Türkiye’deki* Kürt nüfusun siyâsî talepleri ortaya çıkacak ve “hayır, olmaz” denecek olursa, bütün bu problemler aynen ve daha şedîdâne yaşanacaktır – çünkü bu defa hem toprak vermeye alışmış bir Türkiye söz konusudur hem de adamların arkasında artık **Büyük Kürdistan**^{1*} bulunmaktadır; hakîkaten “Büyük Kürdistan” – “olur” denirse de, bu defa *ekonomik ebaddaki Türkiye’nin* birçok yerinde Kürt kantonları oluşturulacaktır.

*

**

Yetti mi ve bitti mi?

Elbet de hayır.

“Nasıl olur” denebilir; şöyle olur:

Kendi eliyle paşa-paşa toprak vermeye alışmış bir ülke olacak olan Türkiye, elbet de iştah açacak ve “yetişen kapıyor” diyen birçokları daha sıraya girecektir; şimdi sâdece Kürt mes’elemiz var, o zaman daha ne mes’eleler çıkacaktır, bir düşününüz. Bir kere ve

herşeyden önce, birtakım sebeplere binâen Kürdistan ile birlikte Türkiye’den bir Ermenistan çıkması ihtimâli hiç de yabana atılır gibi olmayacağından mâadâ, nasıl olsa çok muhterem başbakanımız bile Türkiye’de elli altı ayrı etnisite bulunduğunu ve Türklerin bu elli altıdan ‘herhangi birisi’ olduğunu buyurmamış mıydı; öyleyse hakka revâ mıdır, işbu elli altıdan ‘herhangi birisi’ olan Türklerin hâlâ - *ekonomik ebadda* da olsa - geriye kalacak olan toprakların tek başına sâhibi olmağa devam etmesi? İllâ ki hayır! Mâdem öyle, o vakit, bu toprakların elli altı parçaya bölünmesinin engeli ne ve kim olabilir? Türkler mi? Ciddiyete dâvet ederim: Türklerde o kabiliyet olaydı Kürd’e kendi eliyle toprak vermezdi derim ve ilâve ederim, “Kürtlere var da bize yok mu” diyen sıraya girecek ve alacaktır da gayet tabî ki. Hem esâsen Türkiye elli altı parçaya bölünürken – Türkiye Bizans’ın son günlerindeki kadar küçülüp Sur içine tıklılsa - bile halâ Türk devlet mentalitesi için en hayâtî mes’ele *laiklik* ve *başörtüsü* olmağa devam edeceği için bu mevzûlar o kadar da ehemmiyet kesbetmeyecektir, emîn olunuz.

Hâsılı vaziyet böyle muhteremler; bu yazdıklarım bir kara mîzah denemesi değil, gelecek hakkında bir tahmîndir; kuvvetli bir tahmîn. Yaşayınız ve görünüz. İçimizde bâzılarının “bize birşecikler olmaz” dediğini duyar gibi oluyorum ve onları da ciddiyete dâvet ederek, diyorum ki: “Öyle bir olur k; nasıl olduğunu bile fahmedenezsiniz; yeter ki bu süreci tetikleyiniz..”

Şimdi hazırlanmakta olan yeni anayasa taslağında, bu süreci tetikleyecek bir madde var; gayet mâsûm ve bir o kadar da tehlikeli bir madde (Madde 45.5): “*Eğitim ve öğretim dili Türkçedir. Türkçeden başka dillerde eğitim ve öğretim yapılması ile ilgili esaslar, demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olarak kanunla düzenlenir.*”. Bu kadarı sürecin başlaması için yeter de artar bile.

Bu sürecin tetiklenmemesi için harekete geçilmesi gerekir.

Onun için, bu yazının büyük kısmını kendisinden özetlediğim, “Anadil’de Eğitim Üzerine Odaklandırılmış Bir Büyük Projeye Dâir” isimli makalemin sonunda söylediğini tekrar ediyorum:

Devlet’i ve Vatan’ı müdâfaa etmek için herşey câizdir, mübahtır ve meşrûdur.

Ve dahi bilinmelidir ki, “**herşey**” demek “**herşey**” demektir.

*

**

Aynen öyle: Herşey demek, herşey demektir ve dahi, bilinmelidir ki, herşeyi göze alamayanlar, bu topraklarda pâyidâr olamazlar.



[*] Aşağıda, Amerika’da yayınlanan *Silahlı Kuvvetler Dergisi*’nde (*Armed Forces Journal*) neşredilen haritada, büyük kısmı Türkiye’den koparılacak topraklar ile kurulacak olan “Büyük Kürdistan” gösterilmektedir. [Bkz.: Ralph Peters., “Blood Borders, How a better Middle East would look”, *Armed Forces Journal*., June 2006 Issue., URL: [http://www.armedforcesjournal.com/2006/06/1833899/], Date of Retrieving: 13.07.2006]. Bu haritanın neşredildiği mecmuanın yine de Türklerle lütufkâr davranmış olduğuna dikkat edilmelidir. Hakikat hâlde, “Free Kurdistan”ın hudutları, Akdeniz’e kadar uzanmaktadır.

